

Assemblea oberta

Diumenge 24 de novembre

12 del migdia al Saló de Pedra

**L'Argentona que volem
l'hem de fer tots!**

**Projecte de futur
eleccions 2015**

**tots^{per}
ARGENTONA**

 Vine i participa-hi!

En acabar, hi haurà un petit refrigeri

L'Argentona que volem, l'hem de fer tots!

Un centenar de persones (algunes més simpatitzants de **tots per ARGENTONA** i d'altres menys) ens vàrem trobar el passat mes d'octubre per posar sobre la taula el nostre punt de vista sobre la situació actual d'Argentona, tant a nivell polític com social, veïnal i econòmic.

L'objectiu d'aquestes reunions (tres en total) era, a partir de les observacions, crítiques, suggeriments i anàlisis dels assistents, començar a desbrossar la resposta a una pregunta que darrerament ens fan força convilatans: "**tots per ARGENTONA us tornareu a presentar a les properes eleccions municipals?**".

Tot i que la resposta a la pregunta podria semblar, d'entrada, fàcil; no ho és quan va acompanyada d'altres preguntes tant o més importants i forçosament prèvies: "**Com?**", "**Qui?**" i sobretot "**Per què?**". I les respostes a aquestes altres preguntes ja no les tenim nosaltres, sinó que **les teniu vosaltres**, tots els que ens llegiu.

txA no som, ho hem dit moltes vegades, un partit polític. I això ens obliga (i també és la nostra vocació)

a posar constantment sobre la taula el què i el perquè de la nostra raó de ser. Una d'aquestes raons és el **convenciment** que tenim de que **l'Ajuntament ha de ser l'expressió màxima de la democràcia i la gran oportunitat dels ciutadans**.

L'expressió màxima de la democràcia perquè és l'administració més propera, la més sensible als problemes, la més coneixedora de les realitats i la que de manera més fàcil i ràpida pot fer partícips als ciutadans de les seves actuacions.

I també hauria de ser la gran oportunitat per què els ciutadans prenguem consciència del que és públic, d'allò que és de tots, i puguem esdevenir els actors principals del nostre futur i el del nostre poble. És a tots nosaltres, a tots els ciutadans, a qui ens correspon fer aquesta tasca. I no la podem, no l'hauríem, de delegar perquè ningú no la pot fer tan bé com nosaltres.

Si tu també ho veus així, **surt, vine, participa**, incorpora't a un equip obert que no té altre objectiu que **fer poble, i fer-lo, fent-lo!**

La veu de la nostra gent: Eusebi Traby *Estimo Argentona*

Fa uns anys que vaig arribar a Argentona fugint de la gran ciutat, fart d'aguantar sorolls, inseguretats, brutícia, mals serveis, etc. Res de bo.

Pensava com m'aniria en el meu nou domicili i tot seguit vaig comprovar que havia guanyat molt amb el canvi. Argentona m'oferia a mi i a la meva família una vida i uns serveis millor que a Barcelona: sanitat, treball, medi ambient, etc. Aquí hem fet arrels i hem pogut gaudir, entre d'altres, d'una cosa tant simple però tant agraïda com és el canvi de les estacions; és fantàstic viure de primera mà el seu comportament.

Des del primer dia vaig assistir als Plens de l'ajuntament, que aleshores es feien els divendres a les vuit del vespre. Per a mi era una forma molt interessant de començar el primer cap de setmana del mes d'aquesta manera. I llegint les

revistes que s'editen el poble, El **Cap de Creus** i el **Banc de la Plaça**, estava informat de les activitats i projectes de la població.

Fora de la tendència política que tots tenim, les eleccions municipals són molt diferents de les autonòmiques o les generals de l'estat. A les eleccions a l'ajuntament tan els caps de llista com els demés que la conformen, tenen molta importància per a millorar la qualitat del poble. No sempre les coses de la vila han de ser problemes ideològics o partidistes; els interessos dels ciutadans estan per sobre de tot o gairebé sempre.

Ja fa dos anys i mig de les darreres eleccions amb els resultats que tots sabem. Guanyades per **tots per ARGENTONA** va fer falta la unió contra natura de quatre forces polítiques per arrabassar-li l'alcaldia i el govern que per lògica aritmètica li corresponia.

Va ser llavors quan vaig tenir molt clar cap on havia d'anar la meva dedicació.

Jo crec en un govern de coalició. Però una coalició de persones, no de partits. Per això estic a **txA**. Un grup transversal de persones del poble i per al poble.

És d'aquesta manera que es pot aconseguir un futur millor per Argentona. Una Argentona que de ben segur tots volem i estimem.

Argentona necessita una piscina per a tot l'any

Els argentonins necessitem un complex esportiu amb piscina coberta per tal de poder-la utilitzar durant tot l'any.

En el ple del mes de març passat el govern quadripartit va decidir no tirar endavant la construcció del complex esportiu amb piscina coberta que **tots per ARGENTONA** havia deixat a punt de construir.

Una obra per a la qual s'havia aconseguit de la Generalitat una subvenció d'1.300.000€ de subvenció a fons perdut i una empresa que hi destinava 4.000.000€ en la seva construcció i que, una vegada construïda, es feia responsable del seu manteniment i la seva gestió integral en el dia a dia durant trenta anys.

Amb la construcció del complex esportiu disposaríem de piscina de competició i infantil cobertes, piscina d'estiu, sala de gimnàs, sauna i bar-restaurant, entre altres instal·lacions.

Com a contrapartida l'Ajuntament prenia el compromís d'aportar a l'empresa, 150.000€ cada any en concepte de retorn del capital aportat i de compensació dels costos de l'esmentada gestió (monitors, llum, aigua, manteniment, despesa general,...).

El que vol fer, ara, el govern quadripartit és tornar a construir una piscina descoberta que només podrà ser utilitzada durant els mesos d'estiu. En el moment de tancament d'aquest butlletí el govern no ens ha proporcionat el projecte i per tant no l'hem pogut veure, hores d'ara. Diuen que costarà 950.000€ i que només contempla la construcció d'un vas-piscina similar al que teníem fins ara. El seu objectiu, diuen, és que el proper estiu hi hagi una piscina per poder-nos-hi banyar.

Des d'aquestes pàgines tornem a recordar al Govern argentoní que **Argentona necessita una piscina coberta!**

Els 12.000 argentonins no en tenim prou en poder gaudir d'una instal·lació d'aigua durant els tres mesos que dura la campanya d'estiu. Dia que passa cada vegada som més els ciutadans que, per un motiu o altre, necessitem els avantatges de l'aigua com a activitat curativa. La hidroteràpia cada dia està més recomanada i s'entreveu necessària

per la gran majoria dels quadres mèdics que ens la recomanen com a pràctica esportiva-curativa.

És per aquest motiu que fem una crida d'atenció al govern en el sentit que executi un projecte que contempli una obra per fases: si tenen la capacitat d'inaugurar la piscina aquest estiu, que ho facin, però que l'obra que s'executi tingui la possibilitat de poder ser ampliada en una fase següent amb la seva coberta i amb l'ampliació de noves instal·lacions de gimnàs tal com contemplava el projecte que es va deixar a punt de construir.

txA proposem i defensarem la creació d'un complex esportiu construït per fases, les que calgui (condicionades a la situació econòmica) i que cadascuna d'elles estigui ben plantejada a fi que es pugui anar construint, una darrera l'altra, sense que s'hagi de desmuntar l'anterior. I per això cal tenir un bon projecte consensuat políticament i molt ben plantejat tècnicament.

Creem i col·laborem! Fes-ho tu!

per Jordi Ventura

Tic-tac, tic-tac, tic-tac... Ringgg!
Les set, llevar-se per anar a treballar, dutxa, cafè i cap a la feina, un dia, dos, cent, mil... i així transcorre la teva vida, feliç, segura i sense molts canvis.

Arribes a casa, petons als petits, a la parella, sopar, xerrada, sofà, llit i... *Tic-tac-tic-tac*.

Fins que un dia: "Sr. Tic-tac, vingui al despatx si us plau". Cinc minuts després, la teva vida, la teva felicitat i la teva seguretat s'han esfumat en el despatx de RRHH.

Arribes a casa, petons als petits, a la teva parella, però no tens gana, ni ganes de xerrar, directe cap al sofà. *Tic-tac-tic-tac*, no pots dormir. Penses com explicar-ho a la teva parella, als amics... Fins i tot al matí, amb el desig d'aconseguir més temps, surts de casa com si anessis a treballar: bar, cafè, diari, i te n'adones que cada dia hi ha dues mil persones més a qui els ha passat el mateix. Estàs més tranquil? Ja saps "mal de molts..."

Bé, la vida t'ha posat en una cruïlla d'on només se'n surt prenent decisions. I la primera que has de prendre és com dir-ho a la teva parella: "-M'han fet fora de la feina", "-L'empresa no va bé i m'han convidat a marxar", "-Amb la crisi que hi ha, és normal que tard o d'hora em toqués", etc. Totes són vàlides, però... i ara què?

"-M'apuntaré a l'atur i anem veient...; -No sé què farem!; -Començaré a enviar currículums..."

-Adona-te'n "Sr. Tic-tac"! Tens 48 anys, en portes 10 fent el mateix... **ningú et contractarà!**

La segona decisió és més fàcil: "*Si ningú em contracta, em contracto jo. Porto més de 10 anys fent el mateix, o sigui, sóc bo en allò que faig. Porto 10 anys fent el mateix, o sigui, ha arribat el moment de fer coses noves.*"

Sigui quina sigui la decisió, el fet és el mateix: t'has de contractar, has de ser el teu treballador i el teu cap, en definitiva has de ser un **emprenedor**,

gran paraula i molt de moda en aquests temps que corren, una variació moderna de la paraula **autònom**. En definitiva, t'has de buscar la vida, emprendre nous camins professionals. Ser autònom, com molt bé indica la paraula, vol dir ser autosuficient, crear-te i evolucionar el teu lloc de treball.

Sense més contemplacions et diré que en aquest moment estàs **sol**, tu i el teu *background* professional. Has decidit donar-te feina, i això és important i realment meritori, perquè ja saps que no serà fàcil, però tens idees i estàs

posaràs en pràctica la idea, com li donaràs forma legal, jurídica i, sobretot **fiscal** (en aquest últim punt, el Govern t'ajudarà ràpidament, no et preocupis).

A partir d'aquí, has de tenir en compte que tu no ho saps tot. Tens la idea (que no és poc!), però no saps com posar-la en marxa, per sort tens un conegut que... o un amic que en coneix un que...

Fantàstic, busca gent que tingui els coneixements que a tu et manquen, que t'ajudin i **col·laborin** amb tu per presentar la teva **idea**, ara ja sí, transformada en **projecte**, a la societat i que comenci a funcionar. Tu ets bo en el teu àmbit, jo en el meu, ell en el seu. Fixa't que si ens reuneixes serem bons en moltes coses que unides conformaran un **tot**, i segurament tot serà bastant més fàcil.

I arriba un moment en què t'atures i mires enrere i veus que: has pensat, has decidit, has creat, has pensat, has comunicat, has col·laborat, has il·lusionat, has decidit, has dubtat, has emprès; **has sortit de l'atur!**

Has parlat amb la teva parella, et brillen els ulls, tens una il·lusió i has tingut valentia. Tens tot el nostre respecte, la nostra admiració i els nostres millors desitjos perquè

allò que has creat sigui beneficiós per a tu, i si col·laborem, ho sigui també per a nosaltres.

Molts dels qui llegiu aquest text, ja heu o esteu col·laborant amb nosaltres. Sabem que junts som més forts, som millors, i també, per què no, ens ho passem millor.

En definitiva "Sr. Tic-tac", vés a casa, per avui ja has treballat prou en la teva creació, dóna-li un petó als petits, a la teva parella, sopa, sofà i llit (encara que tots sabem que des que vas **crear** i **col·laborar** no dormiràs igual, ni millor ni pitjor, simplement diferent).

Tic-tac-tic-tac... dutxa, cafè i recorda: t'estarem esperant perquè... **Ningú ens vindrà a treure les castanyes del foc!**

decidit. Escriu la teva idea, dóna-li mil voltes, dóna-li forma, interioritza-la, explica-la a algú, aprèn a transmetre-la, estudia les reaccions dels qui t'escolten i vesteix-la.

En definitiva, **crea-la i creu-te-la**, amb il·lusió, ganes i treball ho faràs bé. Ets un creatiu, acabes de crear la teva pròpia feina, és igual de què, l'important és que després de tot aquest trajecte estàs convençut de tirar endavant!

Ets valent, ets un **emprenedor**, estàs sol, però ara has fet quelcom teu, per a tu.

Tic-tac-tic-tac, no és el teu rellotge, és el teu cervell, il·lusionat perquè no para de pensar. Ara segueix el tercer pas: ha arribat el moment de saber com